

Ратни потенцијал

ВОЈНО ДЕЛО 6/1998.

Капетан I класе Љубомир Петровић

... *Војни фактори.* Полазни елемент за процену војних фактора ратног потенцијала сваке земље претпоставља број и квалитет јединица које могу одмах ступити у дејство. Оне претстављају основну снагу у мирнодопском периоду и окосницу оружаних снага нације у периоду мобилизације и рата. У првим, најкритичнијим данима рата, те јединице треба да приме на себе паралисање почетних, најжешћих удара противника.

Међутим, мирнодопски контингент војске ни једне државе на свету, без обзира на степен њеног друштвеног богатства и висину националног дохотка, не може примити на себе целокупно вођење савременог рата, који захтева максимално и тотално ангажовање живе силе и материјалних средстава. Ради тога, величина и обученост резерви у људству претставља другу важну компоненту оперативне армије. Ради што бржег и квалитетнијег формирања јединица и установа армије у датом тренутку, веома је значајно сврсисходно деловање инструмената војне и морално-политичке мобилизације. Савремена државна мобилизација уопште, а војна посебно, претставља битку за време и од квалитета њених инструмената зависи даљи ток, па чак и исход рата. Данашњи услови диктирају извршење мобилизације у најкраћем могућном року, с обзиром на изненадност почетка рата, динамику и интензитет операција и др. Основни задатак мобилизације јесте да свако лице и свако средство што пре стигне на своје право, унапред одређено место. Предуслов за то је дуготрајан, стрпљив и студиозан рад за време мира.

Квалитет и квантитет наоружања и технике не може се посматрати издвојено, већ у склопу са нивоом војне науке и ратне вештине. Француска и Чехословачка су пред Други светски рат располагале наоружањем чији је квалитет био приближан немачком, али су неуобичајено брзо изгубиле рат услед подбацивања многих других фактора ратног потенцијала. Штавише, Француска је имала више тенкова од Немачке, али су они били погрешно употребљени, тако да се није постигао максимално могућан ефект. Насупрот томе Немци су, примењујући пробој масовним тенковским и оклопним јединицама, уз снажну подршку ваздухопловства, нарочито у првој трећини рата (1939–1941), постигли значајне војне успехе.

У рату најчешће побеђује онај противник који, поред осталог, на квалитативан начин успе да буде нов (у тактичко-оперативном или у техничком погледу)...